

udpeger Dommerne, for, at de ville tage de samme, end man har, naar det er Foreninger. Jeg tror ikke, at der er Grund til at skabe en ny Institution i Dyrskuevæsenet, et Møde, hvor Formanden for Stutterikommisjonen skal sammentalde de af Landboforeningerne udpegede Mænd for at foretage et Valg. Jeg indrømmer, at der er ikke saa overordentlig stor Forskjel paa Forslagene, idet Landboforeningerne i begge Tilfælde skulle foreslaa, men det ærede Medlem vil have, at de Medlemmer, der foreslaas, skulle sigte sig selv under Dyrskuekommissionens Forsæde, medens Lovforslaget gaar ud paa, at Amtsrådet skal foretage Valget. Mig forekommer det rigtigt at blive staaende ved det, der blev vedtaget ved anden Behandling. Jeg beklager ikke at kunne holde det, som det ærede Medlem troede var stillet ham i Udsigt, idet jeg maa fraraade Ændringsforslaget, og finder det rigtigst at blive staaende ved det, der blev vedtaget sidst, det vil sige ved Regjeringens Forslag. — Ændringsforslag Nr. 16 maa jeg meget indstændig fraraade. Det Forslag har ikke været mig bekendt, det har ikke foreligget ved Konferencen, men det staar i en vis Forbindelse med Nr. 14, idet kun et af disse Forslag kan vedtages. Nr. 14 gaar videst, idet det i alle Tilfælde vil gjøre det obligatorisk, at Hingsteskuer og Thyreskuer skulle forenes. Nr. 16 gaar ikke saa vidt, er noget liberalere, og er nødt til at være det i Henhold til, hvad Udvalget har foreslaaet. Thi naar Udvalget foreslaar, at der paa nogle Steder, iærlig hvor der er flere Aanter, kan være flere Thyreskuer, maa Udvalget selvfølgelig ogsaa tilstede, at der holdes særlige Skuer, som ikke slaas sammen med Hingsteskuerne, som ere fælles for hele Sjælland og fælles for hele Jyen. Hvad er det, de Herrer vil, haade Mindretal og Fler-tal? De sige — og det er en Tanke, som den ærede Ordfører har kjalet meget for baade ved 1ste og 2den Behandling — det er ogsaa om at gjøre, at der bliver saa faa af den Slags Skuer som muligt, og derfor byde og befale vi i Loven, at disse Skuer skulle afholdes fælles, og kun hvor det er umuligt at holde dem til samme Tid og Sted, tilstede vi at stille dem. Det, jeg har foreslaaet, er, at det overlades Stutterikommisjonen at fastsætte og vedtage, om Skuerne skulle være fælles eller ikke. Det forekommer mig, at naar man har en Institution som Stutterikommisjonen, der dog vel kan se det Samme som vi Andre, og man mener, at det er ønskeligt at holde Skuerne fælles, naar ikke særlige Omstændigheder tale derimod, saa er det rigtigt at lade den afgjøre det. Det ærede Medlem kan ikke vide, om

der ikke kan være særlige Grunde til, at man ikke ønsker dem afholdt paa samme Tid og Sted, og saa skal man ikke i en Lov indsette Bestemmelser og sige: Det skal være saaledes. Naar man opretter en Stutterikommisjon, der er fælles for Thyre- og Hingsteskuer, er det ikke mer end rimeligt, at man overlader den at vælge Tiden og Stedet, og jeg tror ikke, at man løber Fare for derved at oversylde Landet med Distriktskuer. Jeg antager, at det er forstandige og fremragende Mænd, der vel ligesom vi have for Øie, at man ikke skal gjøre Mere, end der behøves, men der kan jo være Grunde, som vi ikke kunne se, naar vi give en Lov, der gjælder for mange Aar, der gjør det ønskeligt, at Skuerne ikke skulle være fælles, og der er saa meget mindre Grund til at nægte Kommissionen denne Myndighed, som man selv har givet den til Landboforeningen. I § 2 hedder det jo nemlig: „Tiden for Dyrskuenes Afholdelse berammes af Foreningerne selv efter Forhandling med vedkommende Statsdyrskuekommissær“. Men har man ment at kunne overlade Landboforeningerne ved de mindre Dyrskuer selv at varetage deres Tarv, og hvad de anse for passende og fornødent i den Retning, forstaar jeg ikke, hvorfor man ikke ved Distriktskuerne kan overlade det til Stutterikommisjonerne, som dog have noget mere Overfugt end Landboforeningerne. Jeg skal her henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt, at forsaavidt det dreier sig om at bestemme og bevilge Præmier og deslige Ting, forekommer det mig højt naturligt, at Lovgivningsmagten tager sin Stilling, bestemmer Summerne og siger, hvorledes den vil have dem anvendte, men naar det dreier sig om rent tekniske Bestemmelser, om Bestemmelser, som gaar ud paa at ordne Dyrskuevæsenet, saa forekommer det mig, at naar man har Institutioner som Stutterikommisjærer og Landboforeninger, er der nogen Grund til at lade dem og ikke Lovgivningsmagten tage Bestemmelse om den Slags Detailler, saa meget mere som det ikke kan være de Herrer ukendt, hvad jeg ogsaa har mindet om, at dette Lovforslag er vedtaget og anbefalet af samtlige Landboforeninger i Danmark, selvfølgelig ogsaa af Stutterikommisjærer og Landhusholdningselskabet, og med Hensyn til den Slags Bestemmelser lægger jeg mere Vægt paa, hvad Landboforeningerne anse for nyttigt og kunne gaa ind paa, end paa de Meninger, enkelte Medlemmer kunne have her. Jeg anser det for fuldstændig rigtigt og i sin Orden at forkaeste Ændringsforslagene Nr. 14 og 16, og, som den ærede Ordfører vil indrømme mig, i Forbindelse dermed falder Nr.